

РЕШЕНИЕ

№ 32044

гр. София, 01.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3587** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на „Делта Пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 33, ет.1, ап.3, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.2, ап.4, срещу Решение с изх. № 32-560728/19.09.2023г., издадено от директора на ТД “Митница В.”, с което е определен нов размер на митническо задължение и дължимите държавни вземания за стоката декларирана с МД с MRN 19BG002002011906R5/18.07.2019г. – употребявани леки автомобили с повреди – 2 бр. С оспореното решение са установени публични задължения за досъбиране – мито в размер на 16739.86 лв. и ДДС в размер на 36827.70 лв.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото жалбоподателят, чрез процесуалният си представител, твърди незаконосъобразност на оспорваното решение. Посочва се, че неправилно административният орган се е позовал на чл.74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 и предвидените в него вторични методи за определяне на митническата стойност, въз основа на информация от митническите власти в САЩ. Посочва се, че жалбоподателя е представил всички необходими и изискани му от органа документи от които е видно, че същият е декларира правилно внесена стоката. Излагат се подробни съображения в тази насока. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Не се претендират разноски.

Ответникът - Директорът на ТД “Митница В.”, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в представено по делото писмено становище и писмени бележки, моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените

по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.07.2019г. „Д. П.“ ЕООД декларира на режим „допускане за свободно обращение“ 2 бр. автомобили, както следва:

Стока № 1 по МД с MRN 19BG002002011906R5/18.07.2019г., описана в Е.Д. 6/8 като „ЛЕК АВТОМОБИЛ УПОТРЕБЯВАН С ПОВРЕДИ МАРКА:М. Б.,М.:G. 350; ТИП: SUV4D; БР.МЕСТА:5; ПЪРВ.РЕГ:02.01.2018г.; ЦВЯТ: БЯЛ; Р.ОБЕМ:3498 КУБ. СМ.; МОЩНОСТ :225 KW DIN; ДВИГ №:НЕОТКРИТ; ШАСИ No: 4JGDA5HB5JB091012“, 2155,00 кг бруто, държава на износ САЩ, деклариран произход САЩ, с обща фактурна стойност 4780 U., при курс за 1 щатски долар - 1.74519 лв., условие на доставка С. В.. Стоката е с деклариран код по Т. [ЕГН], декларирана митническа стойност в размер на 8342,01 лв., определена съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Износител и продавач на стоката е американското дружество EAUSA LLC, US.

Стока № 2 по МД с MRN 19BG002002011906R5/18.07.2019г., описана в е.д. 6/8 като „АВТОМОБИЛ УПОТРЕБЯВАН С ПОВРЕДИ МАРКА:М.- Б. М.:G. 43; ТИП: S. 4D; БР.МЕСТА:5; ПЪРВ.РЕГ:02.01.2018г.; ЦВЯТ: БЯЛ; Р.ОБЕМ:2996 КУБ. СМ.; МОЩНОСТ: 190 KW DIN; ДВИГ.№ НЕОТКРИТ; ШАСИ No: 4JGED6EBXJA112061“, 2250,00 кг бруто, държава на износ САЩ, деклариран произход САЩ, с обща фактурна стойност 4800 U., при курс за 1 щатски долар - 1,74519 лв., условие на доставка С. В.. Стоката е с деклариран код по Т. [ЕГН], декларирана митническа стойност в размер на 8376,91лв., определена съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Износител и продавач на стоката е американското дружество EAUSA LLC, US.

Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени: документ за продажба без номер от 12.05.2019г., талон за превозното средство, линейен коносамент MAEU[EИК] с описани получателите на стоките, документи за платени държавни вземания, снимков материал.

При извършена повторна проверка на декларирането, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани“, „катастрофирани“, „с повреди“ в ТД Митница В. са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на тези автомобили, внесени от САЩ. С оглед това са предприети действия за извършване на последваща проверка по линия на международното сътрудничество.

В резултат на извършена последваща проверка по линия на международното сътрудничество на декларираната митническа стойност, започната с писмо №32- 236499/22.07.2021г. и писмо от Ц. №32-273997/26.08.2021г. до САЩ, е получен отговор от Американската служба „Митници и гранична охрана“ (с вх. № 32-177817/01.06.2022г. в Ц.), вх. №32-201098/17.06.2022г.

Въз основа на отправеното искане за съдействие до Д. на САЩ по вътрешна сигурност, чрез аташето по митническите въпроси към Посолството на САЩ в С., за предоставяне на информация и документи за автомобили, изнесени от САЩ и допуснати за свободно обращение в РБългария, за които има съмнения, че са декларирани на занижена митническа стойност, от американските митнически органи са предоставени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ (E. Export Information) от системата на Американската Служба „Митници и гранична охрана“ за превозни средства, декларирани за износ в САЩ.

Съгласно информацията в писмото, „E. export information“ (EEI) е американският еквивалент на европейска МД за износ и съдържа данни както за декларираната стойност на превозното средство при износа, така и за страната на местоназначение. ITN (Internal T. Number), съдържащ

се в „Е. export information“, е номерът на подаване на информацията за износ в системите на Американската служба „Митници и гранична охрана“, който е основният идентификатор на записа. XTN (External Transactional Number) е генерираният от износителя номер на документа. В приложения 1 към писмо от Американската служба „Митници и гранична охрана“ с рег. №32-177817/01.06.2022г. са посочени превозните средства по МД с MRN 19BG002002011906R5 от 18.07.2019г., с получател „ДЕЛТА ПРОПЪРТИС“ ЕООД. Износител на стоката е EAUSA LLC, US., пристанище на разтоварване В., пристанище на износ MIAMI, FL,U., страна на получаване България.

За внесените моторни превозни средства са предоставени относими документи от страна на митническата администрация на САЩ, които са получени в Ц. С., съгласно установената форма и ред и представляват годно доказателство за извършената проверка.

Във връзка с горното, с писмо рег. № 32-232822/12.07.2022г. до „Д. П.“ ЕООД са изискани допълнителни документи, относими към външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоките, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Писмото се счита за връчено на 09.10.2022г. по реда на чл. 18а, ал.9 от АПК.В определения от митническите органи срок вносителят не е предоставил исканите документи.

С оглед на горното и след разглеждане на приложените документи относно стоките от МД MRN 19BG002002011906R5/18.07.2019 г., е установено следното:

За стока №1:Съгласно представената ни информация от американските власти ITN X20190521279504 и XTN[ЕИК]-969011224 е видно, че декларираната в САЩ стойност за употребявания автомобил с повреди М.-В. G. 350, шаси No: 4JDA5HB5JB091012 е 44800 U. (78184,51 лв.). Износната декларация е вписана в линейния коносамент MAEU[ЕИК], а коносаментата и номера на контейнера са вписани в износната декларация.В Е.Д. 6/8 на митническата декларация автомобилът е описан като употребяван с повреди. Няма информация какви са повредите при декларирането.

В приложеният документ за покупко-продажба при вноса не са посочени съществени реквизити, задължителни за всяка външнотърговска сделка като начин и срок на разплащане между контрагентите, както и банката и банковата сметка на американския продавач. Няма представен договор, нито проформа фактура или кореспонденция от които да е видно договорената цена на стоката и сроковете и начините на разплащане. Отбелязано е, че всички банкови такси са за сметка на купувача.

В резултат на проверката по линия на международното сътрудничество е установена декларирана стойност при експорт от САЩ в размер на 44800 U. (78184,51 лв.), с износител EAUSA LLC, US, който я е заявил пред американските митнически власти. Същата е значително по-висока от декларираната при внос.

Износителят е заявил пред американските митнически власти цената, на която е продал моторното превозно средство за износ към българския купувач и същият е идентифициран по марка, модел и номер на шасито, който е уникален за автомобила.

За стока №2:Съгласно представената ни информация от американските власти ITN X20190521279504 и XTN[ЕИК]-969011224 е видно, че декларираната в САЩ стойност за употребявания автомобил с повреди М.-В. G. 43, шаси No: 4JGED6EBXJA112061 е 60700 U. (105933,03 лв.). Износната декларация е вписана в линейния коносамент MAEU[ЕИК], а коносаментата и номера на контейнера са вписани в износната декларация.

В Е.Д. 6/8 на митническата декларация автомобилът е описан като употребяван с повреди. Няма информация какви са повредите при декларирането.

Снимковият материал приложен към митническата декларация при внос, показва външни

дефекти по предната част на автомобила. В договора за покупко-продажба е отбелязано, че двигателят работи, но автомобилът не може да бъде запален. Възможно е да има и други повреди. В приложеният документ за покупко-продажба при вноса не са посочени съществени реквизити, задължителни за всяка външнотърговска сделка като начин и срок на разплащане между контрагентите, както и банката и банковата сметка на американския продавач. Няма представен договор, нито проформа фактура или кореспонденция, от които да е видно договорената цена на стоката и сроковете и начините на разплащане. Отбелязано е, че всички банкови такси са за сметка на купувача, но той твърди, че разплащането е извършено на ръка.

В резултат на проверката по линия на международното сътрудничество е установена декларирана стойност при експорт от САЩ в размер на 60700 U. (105933,03 лв.), с износител EAUSA LLC, US, който я е заявил пред американските митнически власти. Същата е значително по-висока от декларираната при внос.

Износителят е заявил пред американските митнически власти цената, на която е продал моторните превозни средства за износ към българския купувач и същият е идентифициран по марка, модел и номер на шасито, който е уникален за автомобила.

От данните получени от американските власти и видно от приложената износна декларация, стоките с износител EAUSA LLC, US, с местоназначение в митническата територия на Съюза към българския купувач са идентифицирани по марка, модел и номер на шаси №4JDA5HB5JB091012 и №4JGED6EBXJA112061, които са уникални за моторните превозни средства.

Резултатът от направената проверка по линия на международното сътрудничество и представените документи, потвърждават съмненията, че декларираната стойност на внасяните стоки не представляват действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, поради което митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност.

Поради това, че съмненията по отношение на декларираната митническа стойност се потвърждават на основание чл. 140, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, същите не следва да се определят въз основа на метода на договорната стойност. В изпълнение на нормата на чл. 74, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 в този случай митническата стойност следва да бъде определена по един от методите, регламентирани в чл.74, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като се прилагат последователни букви от а/ до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. С цел изследване на възможностите за прилагане на методите за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл.74, пар. 2, буква а) и буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 е направена справка в МИСЗА, като са извлечени всички случаи на деклариране за допускане до свободно обращение на стоки по зададени критерии, произход САЩ, за периода от 18.04.2019г. - 18.07.2019г., чиято митническа стойност е декларирана на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и съответно приета от митническите органи.

При изследване на метода, регламентиран в чл. 74, пар. 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013, за наличие на „идентични стоки“ е достигнат извод, че не може да се определи митническа стойност, въз основа на идентични стоки, тъй като е невъзможно да се съпоставят характеристиките на моторните превозни средства, състоянието при оформянето им, съответните щети, повреди, изминати километри и др. данни за съпоставяне. За да се приложи методът трябва безспорно да бъде установено, че стоки с приети договорни стойности са еднакви с внасяните стоки във всяко отношение: технически характеристики, произведени в същата държава, в която са произведени и декларираните стоки, допуснати за свободно обращение в същия момент или по същото време. Не бе открита достатъчно изчерпателна информация за тези показатели. В резултат

на проверката не са установени стойности на стоки със същите характеристики, поставени под режим „допускане за свободно обращение“ в други митнически учреждения на територията на Република България.

Въз основа на разпоредбата на чл. 74, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническите органи са направили анализ дали може ли да бъде приложен следващия резервен метод регламентиран в чл. 74, пар.2, буква б).

След направената справка за продадени за ЕС и изнесени в същото или приблизително по същото време, както стоките, подлежащи на остойностяване и вече остойностени съгласно основния метод (договорната стойност), не са установени деклариращи и приети митнически стойности за употребявани моторни превозни средства по марка и модел, с първоначална регистрация, с описани повреди, с произход САЩ, внасяни в приблизително същия период от друг износител и от други дружества вносители. Предвид обстоятелството, че няма информация за техническото състояние на моторните превозни средства и вида на повредите, практически е било невъзможно да се установи сходна стока със сходни характеристики/повреди, което е направило невъзможно използването на този метод за определяне на митническата стойност.

В чл. 74, § 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 е регламентиран третият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките. Прието е, че този метод също е неприложим в конкретния случай, тъй като липсва база данни, за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки с повреди или дефекти, включително за идентични и сходни стоки. Внесените употребявани превозни средства или идентични или сходни внесени с повреди употребявани превозни средства се продават на територията на Съюза или държавата на вноса, обичайно след тяхното ремонтиране и тогава би следвало да бъдат приспаднати разходите за техния ремонт, за което също няма обективни данни.

В същото време, за прилагането на този метод е необходимо да се установи сходност или идентичност, каквито не са установени, аргументите за което са изложени по-горе. Въз основа на разпоредбата на чл. 74, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническите органи са анализирали може ли да бъде приложен следващият резервен метод. Прието е, че разпоредбата на чл. 74 пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 не може да бъде приложена, предвид на това, че не е предоставена информация от вносителя за себестойността на автомобила от производителя. По отношение на субсидираност и само когато митническата стойност не може да се определи чрез прилагане на дадено правило, следва да се приложи следващото в установената поредност. Разпоредбата на чл. 74, пар. 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 е последната предвидена възможност за определяне на митническата стойност на стоките.

Съгласно разпоредбата на чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническата стойност на стоките не може да се определи по горепосочените вторични методи, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията и глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Съгласно разпоредбата на чл. VII от Г., ако митническата стойност на внасяните стоки не може да бъде определена съгласно гореописаните разпоредби „митническата стойност следва да бъде определена, като се използват разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на настоящото споразумение и на базата данни, които са на разположение в страната вносител“. Предвид разпоредбата и обстоятелството, че

не е приложена износна фактура, митническата стойност е определена на база стойността обявена в предоставената ни електронна износна декларация, както и информацията предоставена с допълнително писмо рег. № 32-74077/23.02.2023г. от министерството на вътрешната сигурност на САЩ, Митнически и граничен контрол.

Въз основа на представените от служба Митнически и граничен контрол (С.): Електронна износна информация (EEI) за автомобили изнесени от САЩ и представени за износ пред С.. EEI е равностойна/еквивалентна на износна декларация в Европейския съюз и с нея се декларира стойността при износ за специфичната държава в ЕС; Вътрешният транзакционен номер съдържащ се в EEI е регистрационен номер на електронната износна декларация в системата на С.. Това е основният идентификатор на записа в системата; Външният транзакционен номер е генерирания регистрационен номер за износителя. Не всички електронни износни декларации ще показват резервирания букинг номер на превоза и номера на контейнера, ако товарът не е бил контейнеризиран; Стойността на стоките (напр. автомобили) и платените транспортни разходи са точната стойност потвърдена в електронната износна декларация при износ от САЩ. Тази стойност е определена в оригиналните фактури предоставени от декларатора, които са сред задължителните документи при износ от САЩ; EEI съдържа официално приетата стойност на стоките и като такава, фактурите и придружаващите документи не се изисква да бъдат представени, митническите органи са приели, че в предоставената износна декларация от САЩ се съдържат данни за: декларираната износна цена, износител, получател, модел на автомобила, номер на шаси, дата на натоварване, посочен референтен номер на превозвача, който е посочен и в коносаментата придружаващ стоката, пристанище на разтоварване.

Констатирано е, че декларираната митническа стойност за употребяваните моторни превозни средства по горната МД не са платените действително или подлежащи на плащане цена на стоките при тяхната продажба за износ е местоназначение на митническата територия на Съюза. В тази връзка се има предвид, че полученият отговор от американските власти представлява официален документ, изготвен от официални лица в кръга на служебните им взаимоотношения по установена форма и ред. С оглед на това обстоятелство, той представлява годно доказателство за извършените от тях действия по проверка на автентичността на изпратените документи.

В получените в рамките на административното сътрудничество таблици с данни от американските митнически власти са посочени номера на износни митнически декларации, стоките са индивидуализирани с шаси №4JDA5HB5JB091012 и №4JGED6EBXJA112061, по оформената МД за допускане за свободно обращение, с описание и тегло на стоката и обявената стойност при износ, с изпращач EAUSA LLC, US.

В заключение е прието, че митническата стойност за стоки №1 и №2 следва да се определи на основание **чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) №952/2013**, във връзка с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с налични данни в Съюза, констатирани в предоставената информация в рамките на административното сътрудничество таблици с данни и износна декларация от американските митнически власти, както следва: **За стока №1** по МД MRN 19BG002002011906R5/18.07.2019г. „лек автомобил употребяван с повреди марка: **М.-Б. G. 350**, с шаси №4JDA5HB5JB091012, митническата стойност е **в размер на 78184,51 лв.** (44800 U. x1.74519 лв. за 1 U.).

За стока №2 по МД с MRN 19BG002002011906R5/18.07.2019г. „лек автомобил

употребяван с повреди марка: **М.-Б. Г. 43**, с шаси № 4JGED6EBXJA112061, митническата стойност е **в размер на 105933,03 лв.** (60700 U. x 1.74519 лв. за 1 U.).

На основание чл. 74, пар. § 3 от Регламент (ЕС) №952/2013г., административният орган счита, че за стока №1 по **МД** с MRN 19BG002002013782R8/16.08.2019г. възниква задължение за допълнително заплащане на държавни вземания, в размер на **6984,25 лв. мито и 15365,35 лв. ДДС, общо 22349,60 лв.** На основание чл. 74, пар. § 3 от Регламент (ЕС) №952/2013г., административният орган счита, че за **стока №2** по МД с MRN 19BG002002011906R5/18.07.2019г. възниква задължение за допълнително заплащане на държавни вземания, в размер на **9755,61 лв. мито и 21462,35 лв. ДДС, общо 31217,96 лв.**

С писмо № 32-427054/08.12.2022г. „Д. П.“ ЕООД е уведомено по смисъла на чл.22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като е дадена възможност да изрази становище. Писмото е връчено лично на 16.02.2023г. на г-н Д. С. Д. - управител на дружеството. С писмо рег. № 32-100016/15.03.2023 г. управителят на дружеството изразява несъгласие с изложените мотиви. Изпратено е ново писмо по смисъла на чл.22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 с рег. № 32-163344/02.05.2023 г., с което се уведомява управителят на „ДЕЛТА ПРОПЪРТИС“ ЕООД, че поради техническа грешка текстът: „На осн. чл. 104 пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи могат да не вземат под отчет размера на вносните мита, за които съгласно чл.103 от Регламент (ЕС) №952/2013 длъжникът вече не може да бъде уведомен и във връзка чл. 109 от **ДОПК установени за досъбиране са: ДДС в размер на 36827,70 лв.**“ следва да се чете: „На основание чл.103, пар. 2 от Регламент (ЕС) №952/2013 г., административният орган счита, че за декларираните стоки по МД с MRN 19BG002002011906R5/18.07.2019г. възниква задължение за допълнително заплащане на държавни вземания в размер на **16739,86 лв. мито и 36827,70 лв. ДДС, общо 53567,56 лв.**“

В определения от митническите органи срок вносителят не е предоставил отговор на писмо рег. № 32-163344/02.05.2023 г., с което се коригира писмо рег. № 32-427054/08.12.2022г.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 84, ал.1, т. 1 от ЗМ, във връзка с чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 140 и чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 77, пар.1, вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102, чл.103, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл. 54, ал. 1 и чл. 56 от ЗДДС, чл. 59 от АПК, директорът на ТД „ Митница В.“ е издал Решение с изх. № 32-560728/19.09.2023г. , с което е определен нов размер на митническо задължение и дължимите държавни вземания за стоката декларирана с МД с MRN 19BG002002011906R5/18.07.2019г. – употребявани леки автомобили с повреди – 2 бр., като са установени публични задължения за досъбиране – мито в размер на 16739.86 лв. и ДДС в размер на 36827.70 лв.

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства / л.124, л.133 – 140 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника по делото за недопустимост на жалбата по процесното дело.

Установява се, че обжалваното № 32-560728/19.09.2023г. на директора на Териториална дирекция Митница В. е било изпратено за връчване на адреса посочен за седалище на дружеството с писмо рег. № 32-562947/20.09.2023г. /л.29/. Видно от приложено известие за доставяне № ИД PS 9028 004L89 6 на „Български пощи“ ЕАД, същото е върнато с отметка „Непотърсена“ на 21.09.2023г. /л.31/. Решението е повторно изпратено на 19.10.2023г., с известие за доставяне № ИД PS 9028 004LGR W, като същото е върнато отново с отметка „Непотърсена“ на 19.11.2023г. /л.33/. Съобщение с рег. № 32-632069/15.11.2023г. по чл. 19а, ал. 5 и ал. 6 от ЗМ е поставено на таблото /л.34/ и публикувано на интернет страницата на Агенция „Митници“ /л.35/ на 15.11.2023г., като видно от отбелязване в съдържанието му, същото е свалено на 30.11.2023г.

Съгласно чл. 19а, ал. 1 от ЗМ решението се връчва лично на адресата или на длъжника или се изпраща на всички заинтересовани лица чрез лицензиран пощенски оператор с известие за доставяне или чрез изпращане на електронно съобщение в тридневен срок от издаването му. Нормата на чл. 19 от ЗМ е специална по отношение на общите правила за съобщаване на административните актове по чл. 61, ал. 1, във връзка с чл. 18а от АПК.

Цитираната разпоредба на чл. 19а, ал. 1 от ЗМ предвижда възможност съобщения да се връчват на заинтересованите лица и чрез лицензиран пощенски оператор с известие за доставяне. В тази хипотеза съгласно чл. 19а, ал. 3 ЗМ законодателят е предвидил, че съобщението, изпратено чрез лицензиран пощенски оператор с известие за доставяне, се смята за редовно връчено на датата, на която известието е подписано, или на датата, на която е направен отказ за получаване на решението, който се удостоверява от лицето, което го връчва. В случая обаче връчването на решението, адресирано до жалбоподателя, не е било удостоверено по някой от визираните в чл. 19а, ал. 3 от ЗМ начини, а пощенската пратка е върната с отбелязването, че не е била потърсена. Следователно, при липсата на уредена в закона фикция за връчване на съобщението чрез лицензиран пощенски оператор и когато то не е било потърсено от адресата, то административният орган е следвало да връчи същото чрез прилагане на съобщението към преписката при спазване на процесуалните правила по чл. 19а, ал. 5 - 7 от ЗМ.

Предпоставка обаче за законосъобразното извършване на процедурата по чл. 19а, ал. 5 – 7 от ЗМ от страна на митническите органи е провеждане на т. нар. "документирано издирване" на законния представител на дружеството, при което последният или негов пълномощник да не са били намерени на адреса на управление. Доказателства такова "документирано издирване" от административния орган да е било провеждано по отношение на жалбоподателя липсват по преписката. Двукратното изпращане на пощенска пратка чрез лицензиран пощенски оператор на адреса на дружеството не би могло да изчерпи понятието "издирване" по смисъла на ЗМ, тъй като последното предполага извършването поне на две или повече действия, изразяващи се в прилагането на различни способи за търсене на конкретен адресат. Едва след това съобщението за явяване на лицето следва да бъде поставено на определеното за целта място в митническото учреждение и да се публикува на интернет страницата на митническата администрация, като при неявяване на адресата в 14-дневен срок от датата на поставянето му, съобщението ще може да се приложи към преписката и да се смята за редовно връчено.

Предвид всичко изложено, обосновано се иска от страна на жалбоподателя съдът да приеме, че процесното решение не е връчено на дата 30.11.2023г. и от тази дата не

започва да тече срок за оспорването му.

В конкретния случай видно от представените доказателства по делото с писмо от 11.03.2024 г. , във връзка с получено съобщение от НАП, жалбоподателя е поискал от Агенция Митници да му се връчи копие от процесното решение с оглед на обстоятелството, че до този момент той не е бил уведомен за него. По повод на това искане административния орган е изпратил копия на документите на 19.03.2024 г. Писмото е получено 21.03.2024г., видно от известие за доставяне/л39 от делото/, с оглед на което депозираната жалба до АССГ с вх. № при органа № 32-807143/05.04.2024 г., съдът намира за **ДОПУСТИМА** за разглеждане. Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

По валидността на акта:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница В. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което съдът приема, че не са налице пороци водещи до нищожност на процесното решение.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност на стоките, т. е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Hungary Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която

изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойностяването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната

митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

На първо място съдът намира, че митническите органи са извършили необходимите справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 52/2013 г. От страна на митническите органи е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. Видно от доказателствата по делото към митническата си декларация жалбоподателя е представил единствено документ за продажба без номер от 12.05.2019 г. / без да е ясно кой се е подписал за продавач/, талон за превозно средство, линеен коносамент MAEU[EIK], снимков материал, документи за заплатени държавни вземания.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият не е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. не е оказал необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката. В приложеният документ за покупко-продажба при вноса не са посочени съществени реквизити, задължителни за всяка външнотърговска сделка като начин и срок на разплащане между контрагентите, както и банката и банковата сметка на американския продавач. Няма представен договор, нито проформа фактура или кореспонденция, от които да е видно договорената цена на стоката и сроковете и начините на разплащане. Отбелязано е, че всички банкови такси са за сметка на купувача, но той твърди, че разплащането е извършено на ръка.

Такива доказателства, чрез които да бъдат изяснени констатираните от митническите органи съмнения относно цената на внесената стока, не са представени и в хода на настоящото съдебно производство.

Според чл. 74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

Видно от документите по делото в отговор на запитване по линия на международното сътрудничество от Американската служба "Митници и гранична охрана" е получен отговор от който се установява декларирана стойност при експорт от САЩ в размер на 60700 U. (105933,03 лв.), с износител EAUSA LLC, US, който я е заявил пред американските митнически власти. Същата е значително по-висока от декларираната при внос. Износителят е заявил пред американските митнически власти цената, на която е продал моторните превозни средства за износ към българския купувач и същият е идентифициран по марка, модел и номер на шасито, който е уникален за автомобила. От данните получени от американските власти и видно от приложената износна декларация, стоките с износител EAUSA LLC, US, с местоназначение в митническата територия на Съюза към българския купувач са идентифицирани по марка, модел и номер на шаси №4JDA5HB5JB091012 и №4JGED6EBXJA112061, които са уникални за моторните превозни средства.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че по делото няма събрани доказателства, че именно стойността, посочена в износната декларация е договорената или платена от дружеството жалбоподател. Електронната износна информация за изнесения автомобил от САЩ е еквивалентна на износна декларация в ЕС и с нея се декларира стойността при износ в конкретна държава. С предоставянето на Електронната износна информация от американските митнически власти, данните от нея стават налични на територията на ЕС. В случая резултатът от извършената проверка от Д. за вътрешна сигурност, Служба за митническа и гранична защита на САЩ по повод на автомобили, изнесени от САЩ, е обективирана в официалните писма от Министерството на вътрешната сигурност на САЩ, Служба „Митници и гранична охрана на САЩ“.

Писмото с per. №32-177817/01.06.2022г., получено от митническите органи от Американската служба "Митници и гранична охрана" потвърждава автентичността на приложената към него електронна информация за износа ("E. export information" (EEI) за процесните автомобили, индивидуализирани както чрез марката и модела си, така и чрез уникалните си VIN. Писмото и информацията предоставени от американските митнически власти представлява документ, получен по линията на международното сътрудничество, изхождащ от компетентните власти на изпращащата държава, като при това информацията в него притежава висока доказателствена стойност в частта му, сочеща данни и идентификация за износната стока, както и декларираната от износителя/продавача стойност. В случая видно е, че декларираната цена за внос е многократно по ниска от тази която е декларирана от износителя, като от жалбоподателя не са представени никакви доказателства които да опровергават тези факти.

В Решението по дело С-263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. В случая митническият орган е изпълнил задължението си за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента, което се установява от изложените факти и обстоятелства в приложената кореспонденция по линия на международното сътрудничество от Американската служба "Митници и гранична охрана", а впоследствие и възпроизвеждането им в решението за корекция.

Твърдението в жалбата, че определената нова стойност не е ясно на коя точно от описаните в чл. 74 § 3 от МК хипотеза отговаря, е неоснователно. За целите на проверката на декларираната митническа стойност на внасяната стока, административният орган е разгледал всеки един от методите по реда на чл. 74, § 2 от Регламент(ЕС) № 952/2013 г., като са приложени последователно букви от а) до г) и след като е обоснован извод, че същите са неприложими, митническата стойност правилно е определена съгласно разпоредбите на чл. 74 § 3 от Регламент(ЕС) № 952/2013 г., вр. чл. 144, § 2 от регламент за изпълнение (ЕС).

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница В. е правилно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалните норми и с целта на закона.

При този изпод на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд - София - град, III отделение, 49 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Делта Пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 33,ет.1, ап.3, със съдебен адрес: [населено място], [улица],вх.Б,ет.2, ап.4, срещу Решение с изх. № 32-560728/19.09.2023г., издадено от директора на ТД „Митница В.“.

ОСЪЖДА „Делта Пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 33,ет.1, ап.3, да заплати по сметката на Териториална дирекция „Митница В.“ към Агенция „Митници“,сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България,в 14-дневен срок ,от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: